

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4101-00634

Den 19. maj 2014

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 22. april 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 331 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Mads Rørvig (V).

Spørgsmål nr. 331 (alm. del)

Er det ministerens opfattelse, at til lejligheden opførte regnvandsbassiner ved motorveje er at betragte som naturområder og derfor omfattet og beskyttet af §3 i Naturbeskyttelsesloven?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Naturbeskyttelseslovens § 3 beskytter søer og vandhuller, som har udviklet et karakteristisk naturligt dyre- og planteliv og som i øvrigt er større end 100 m². Bestemmelserne omfatter både naturligt forekommende søer og søer, vandhuller og damme, som helt eller delvist skyldes menneskelig indsats. Det kan fx være gadekær, møllesøer og andre opstemningsanlæg, færdigt udgravede grus-, ler-, tørve- og mergelgrave, vandingshuller, vildtdamme, andedamme, visse regnvandsbassiner mv. Det er ikke søens oprindelse eller benævnelse, men det tilknyttede dyre- og planteliv, der afgør om en sø er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3. Det er kommunerne, der er myndighed for § 3-beskyttelsen. Dermed er det også kommunerne, der konkret vurderer, hvorvidt en given sø er omfattet af beskyttelsen. Lodsejeren kan påklage kommunes vurdering til Natur- og Miljøklagenævnet.”

Da formålet med naturbeskyttelseslovens § 3 er at beskytte levestederne for de vilde planter og dyr, og da menneskeskabte søer med tiden kan udvikle sig til lige så væsentlige levesteder, som naturligt opståede søer, finder jeg, at det er i overensstemmelse med lovens formål at også et regnvandsbassin efter omstændighederne kan være omfattet af beskyttelsen.

Kirsten Brosbøl

/

Sven Koefoed-Hansen